

Sygn. akt II CSK 772/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku Z. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przy uczestnictwie B. M., S. M., K. M. i Gminy Miasto Szczecin
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca 815/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca zarzucając naruszenie art. 48 ust. 1 prawa budowlanego z 1961 r., art. 15 ust. 1 dekretu o przedsiębiorstwach państwowych z 1950 r., art. 7, 60, 65, 172 § 2, art. 292, 710 i 715 k.c. oraz art. 234 i 382 k.p.c. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

1) czy z samej zgody właściciela nieruchomości na wejście na nieruchomość można wywodzić tytuł prawny do korzystania z nieruchomości w zakresie dotyczącym urządzeń przesyłowych,

2) czy tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, którego treść nie odpowiada treści uprawnień wynikających ze służebności przesyłu wyłącza bieg zasiedzenia służebności przesyłu.

Ponadto powołał się na potrzebę wykładni przepisów prawnych „wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów co do formy i treści stosunków cywilnoprawnych (umów cywilnoprawnych i oświadczeń), które mogą stanowić trwałe i stabilne tytuły prawne zezwalające na korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazane przez wnioskodawcę kwestie nie są zagadnieniem tego rodzaju. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2014 r., III CZP 87/13, wskazano na niedopuszczalność zasiedzenia służebności przesyłu na rzecz podmiotu uprawnionego do korzystania z cudzej nieruchomości zgodnie z decyzją wydaną na podstawie art. 35 ustawy

z 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości, zaznaczając zarazem, że taką samą konsekwencję pociąga za sobą przysługiwanie tytułu prawnego do analogicznego korzystania z cudzej nieruchomości, u podstaw którego leży zgoda właściciela. Chodzi tu przede wszystkim o zgodę udzieloną w toku postępowania poprzedzającego wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ustawy z 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 lutego 2007 r., I SA/Wa 1714/06, a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2007 r., II CSK 457/06). W aktach sprawy znajduje się dokument z dnia 9 lipca 1971 r., obejmujący zgodę J.K. na realizację na jego gruncie za odszkodowaniem ujęcia wody i wodociągu. W tym stanie rzeczy zagadnienia wskazane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania są w istocie w sprawie bezprzedmiotowe.

Nie ma też potrzeby, a nawet możliwości podejmowania powołanej wykładni przepisów prawnych, ponieważ wniosek w tym zakresie jest gołosłowny (nie wskazuje żadnych przepisów, ani dotyczącej ich rozbieżności w orzecznictwie sądowym).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.